

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/230/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207433
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614207433.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej O. S., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X. S., W. X. S. XXXX/XXXA, o zaplatenie 6948,90 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 5112,09 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 139,48 eura, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3992,56 eura od 12. 8. 2013 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanej splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 85 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 196,59 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 550,82 eura, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 3 mesiacov po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 8. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 6948,90 eura, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 16. 9. 2010 do 11. 8. 2013 vo výške 539,54 eura, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6948,90 eura od 12. 8. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 27. 6. 2013 so N. N., a. s.. N. N.Ľ., a. s. a žalovaná uzatvorili dňa 12. 2. 2010 zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej boli poskytnuté žalovanej peňažné prostriedky. Uzavretá zmluva je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 7508,72 eura a pozostávala z istiny vo výške 5449,10 eura, úroku vo výške 1499,80 eura, úroku z omeškania vo výške 500,02 eura a ostatného príslušenstva vo výške 59,80 eura. Jeho právny predchodca poskytol žalovanej úver vo výške 5000 eur, ktorý sa zaviazala splácať splátkami vo výške 125,10 eura. V konaní si uplatnil splátky úveru splatné od 15. 9. 2010 do 15. 4. 2015, pričom splátky splatné pôvodne od 15. 8. 2013 do 15. 4. 2015 sa stali splatnými dňa 11. 8. 2013, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Od postúpenia pohľadávky mu žalovaná žiadnu sumu nezaplatila. Úrok z omeškania v sume 539,54 eura si vyčísil v sadzbe 8,5 % ročne zo splátok splatných od 15. 9. 2010 do 15. 7. 2013, a to vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, do 11. 8. 2013, zo sumy jednotlivých splátok vo výške 125,10 eura.

Na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu na podanej žalobe trval. Uviedol, že žalovaná nárok uznala. Výšku splátky, navrhnutú žalovanou, považoval za neprimeranú.

Žalovaná na súdnom pojednávaní poukázala na skutočnosť, že úver jej bol poskytnutý vo výške 5000 eur, pričom žalobca od nej žiada o 2000 eur viac.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Žalovaná pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že úver si brala v roku 2010, nakoľko chcela splatiť iné pôžičky. V tom čase bývala v spoločnej domácnosti so svojím otcom, ktorý poberal výsluhový dôchodok, preto predpokladala, že úver bude mať z čoho splatiť. Po vyplatení predchádzajúcich úverov jej zostalo 1000 eur. O týždeň však jej otec zomrel, a potom úver už nemala z čoho platiť. 6 rokov bývala v spoločnej domácnosti so svojím synom a nevestou, ktorým dávala celý dôchodok a oni jej tvrdili, že úver platia. Až po doručení upomienky zistila, že jej dlh narástol na 6800 eur. Úver brala vo výške 5000 eur, preto sa jej žalovaná suma zdá vysoká. Poberá dôchodok vo výške 308 eur, z ktorého sú jej vykonávané exekučné zrážky vo výške 36,63 eura. Býva v podnájme, kde výdavky predstavujú 230 eur mesačne, vrátane energií. Na lieky uhrádza 8-10 eur mesačne. Majetok nevlastní. Exekúcia je vykonávaná na úhradu dlžného nájomného. Na splácanie dlhu navrhla povoliť splátky vo výške 5 eur mesačne. Poprela, že by sa zdržiavala v zahraničí. Nemôže pracovať, nakoľko jej to zdravotný stav neumožňuje, má viacero ochorení. Jej syn by sa mal zamestnať a mohol by jej s úhradou dlhu pomáhať.

Okrem výsluchu žalovanej súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere, formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami N. N., a. s., zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 0655/2013/CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, poštovým podacím hárkom, amortizačnou tabuľkou, výzvou na úhradu dlžnej sumy, rozhodnutím Sociálnej poisťovne o zvýšení starobného dôchodku, oznámením o vykonávaní zrážok z dôchodku, oznámením o výplate dôchodku, zistiť nasledovný skutkový stav:

N. N., a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 12. 2. 2010 zmluvu o splátkovom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 5000 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 17,60 % ročne, splátkami vo výške 26,85 eura mesačne od prvého čerpania úveru do 28. 2. 2010 a od 15. 3. 2010 vo výške 125,10 eura, s konečnou splatnosťou úveru k 15. 4. 2015. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 21,62 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 19,11 %. Účastníci zmluvy si dojednali aj povinnosť žalovanej platiť poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura. Podľa čl. 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, splatiť.

N. N., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 27. 6. 2013 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 0655/2013/CE. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, bolo predmetom zmluvy aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej v celkovej výške 7508,72 eura, z toho istina 5449,10 eura. N. N., a. s. oznámila žalovanej postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu dňa 9. 7. 2013.

Dňa 22. 7. 2013 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu dlhu v celkovej výške 7690,44 eura, do 6. 8. 2013.

Žalobca pokusom o zmier zo dňa 8. 8. 2014 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 8635,18 eura.

Z listinných dôkazov, predložených žalovanou, mal súd preukázanú výšku starobného dôchodku žalovanej od 1. 1. 2015 v sume 308 eur mesačne, pričom zo starobného dôchodku sú jej vykonávané

exekučné zrážky vo výške 36,63 eura mesačne, predbežne do 1. 10. 2022. Suma dôchodku, po odpočítaní zrážok, predstavuje 271,37 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že N.Á. N., a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5000 eur, ktorý sa zaviazala splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 17,60 % ročne, v splátkach po 125,10 eura mesačne, s konečnou splatnosťou úveru k 15. 4. 2015. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 22. 7. 2013 a vyzval žalovanú na úhradu nesplatenej časti úveru do 6. 8. 2013. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú žalobca uzavrel so N. N., a. s. dňa 27. 6. 2013, ako aj z oznámenia o postúpení pohľadávky. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie splátok úveru splatných od 15. 9. 2010 do 15. 4. 2015. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offo prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 27. 8. 2014, v čase podania žaloby už boli premlčané uplatnené splátky splatné od 15. 9. 2010 do 15. 8. 2011, t. j. 11 splátok po 125,10 eura a 1 splátka splatná dňa 15. 9. 2010 vo výške zostatku 68,40 eura. Preto súd žalobu v časti premlčaných splátok, t. j. vo výške 1444,50 eura, zamietol. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5112,09 eura, pozostávajúcu z nezaplatených splátok úveru splatných od 15. 9. 2011 do 15. 7. 2013, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, spolu 23 splátok po 125,10 eura, čo činí 2877,30 eura a istiny zo splátok splatných od 15. 8. 2013 do konečnej splatnosti úveru, t. j. do 15. 4. 2015, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a ktorej výška, podľa amortizačnej tabuľky, predloženej žalobcom, činí 2234,79 eura. Súd žalobu v časti úroku zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. zo splátok splatných od 15. 8. 2013 do 15. 4. 2015, spolu vo výške 392,31 eura, zamietol, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru.

Keďže žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. Súd preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 139,48 eura, vyčísleného v sadzbe 8,5 % ročne, ktorý nebol v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov (v uvedenej sadzbe si ho uplatnil žalobca v podanej žalobe), a to z jednotlivých nepremľčaných splátok, t. j. zo splátok splatných od 15. 9. 2011 do 15. 7. 2013 (do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, t. j. od 16. dňa v kalendárnom mesiaci, do 11. 8. 2013, t. j. tak, ako si to uplatnil žalobca v žalobe, avšak vždy len z časti splátky pripadajúcej na istinu, nakoľko úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky nie je možné priznať z úroku, t. j. z príslušenstva pohľadávky (Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo - úroky z omeškania z príslušenstva - úrokov). Úrok z omeškania potom predstavuje od 16. 9. 2011 do 11. 8. 2013 zo sumy 64,42 eura 10,44 eura, od 16. 10. 2011 do 11. 8. 2013 zo sumy 65,40

eura 10,14 eura, od 16. 11. 2011 do 11. 8. 2013 zo sumy 66,39 eura 9,81 eura, od 16. 12. 2011 do 11. 8. 2013 zo sumy 67,40 eura 9,49 eura, od 16. 1. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 68,42 eura 9,14 eura, od 16. 2. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 69,46 eura 8,78 eura, od 16. 3. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 70,52 eura 8,44 eura, od 16. 4. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 71,59 eura 8,05 eura, od 16. 5. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 72,68 eura 7,66 eura, od 16. 6. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 73,78 eura 7,25 eura, od 16. 7. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 74,91 eura 6,83 eura, od 16. 8. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 76,04 eura 6,39 eura, od 16. 9. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 77,20 eura 5,93 eura, od 16. 10. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 78,37 eura 5,47 eura, od 16. 11. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 79,56 eura 4,98 eura, od 16. 12. 2012 do 11. 8. 2013 zo sumy 80,77 eura 4,49 eura, od 16. 1. 2013 do 11. 8. 2013 zo sumy 82 eur 3,97 eura, od 16. 2. 2013 do 11. 8. 2013 zo sumy 83,25 eura 3,43 eura, od 16. 3. 2013 do 11. 8. 2013 zo sumy 84,51 eura 2,93 eura, od 16. 4. 2013 do 11. 8. 2013 zo sumy 85,80 eura 2,35 eura, od 16. 5. 2013 do 11. 8. 2013 zo sumy 87,10 eura 1,78 eura, od 16. 6. 2013 do 11. 8. 2013 zo sumy 88,43 eura 1,17 eura a od 15. 7. 2013 do 11. 8. 2013 zo sumy 89,77 eura 0,56 eura. Taktiež súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od 12. 8. 2013 do zaplattenia, avšak len zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy splátok úveru splatných od 15. 9. 2011 do 15. 7. 2013, čo činí 1757,77 eura a zo splátok splatných od 15. 8. 2013 do 15. 4. 2015, čo činí 2234,79 eura, spolu zo sumy 3992,56 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach po 85 eur mesačne. Súd mal za to, že žalovanou navrhnutá splátka vo výške 5 eur mesačne, je neprimerane nízka, nakoľko splácanie istiny by uvedeným spôsobom trvalo 85 rokov. Súd mal síce z vykonaného dokazovania preukázané, že jediným príjmom žalovanej je starobný dôchodok, z ktorého si uhrádza výdavky na bývanie a lieky, pričom zo starobného dôchodku sú jej vykonávané exekučné zrážky, povolením splácania v splátkach, navrhnutých žalovanou, by však boli neprimerane ohrozené práva žalobcu. Súd preto uložil žalovanej povinnosť splácať priznaný dlh v splátkach po 85 eur mesačne, t. j. tak, aby priznaná istina bola uhradená do 5 rokov. Súd mal za to, že vzhľadom na osobu žalobcu, povolením splácania dlhu v splátkach, určených vo výroku rozsudku, nebudú neprimerane ohrozené práva žalobcu.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 5112,09 eura, čo percentuálne činí 73,6 %, jeho neúspech 1836,81 eura, čo percentuálne činí 26,4 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 47,2 % (73,6 % - 26,4 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 47,2 % zo zaplatteného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 416,50 eura, čo činí 196,59 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, vo výške 47,2 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 1166,99 eura, čo činí 550,82 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 28. 9. 2015 po 237,34 eura a za 3 úkony právnej služby vo výške 1-iny tarifnej odmeny - účasť na súdnych pojednávaniach dňa 11. 5. 2015, 15. 6. 2015 a 13. 7. 2015 po 59,34 eura, keďže uvedené pojednávania boli odročené bez prejednávania veci (§ 13 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 4 v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 po 8,04 eura a k 4 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov za účasť na súdnych pojednávaniach dňa 11. 5. 2015, 15. 6. 2015, 13. 7. 2015 a 28. 9. 2015 vo výške cestovného verejnou hromadnou dopravou - vlakom na trase Košice-Liptovský Mikuláš a späť, a to dňa 11. 5. 2015 vo

výške cestovného 2 x po 7,62 eura, spolu 15,24 eura, dňa 15. 6. 2015 v sume 3,81 eura, keďže výšku cestovného vlakom mal súd preukázanú v sume 7,62 eura, čo za 2 cesty činí 15,24 eura, pričom advokátsky koncipient dňa 15. 6. 2015 sa zúčastnil 4 súdnych pojednávanií, teda pomerná časť za jedno súdne pojednávanie činí 3,81 eura, za účasť na súdnom pojednávaní dňa 13. 7. 2015 vo výške 5,08 eura, keďže poverený advokátsky koncipient sa v uvedený deň zúčastnil 3 súdnych pojednávanií, teda pomerná časť činí 5,08 eura a za účasť na súdnom pojednávaní dňa 28. 9. 2015 2 x po 7,62 eura, spolu 15,24 eura a DPH 20 % zo sumy tarifnej odmeny, režijného paušálu, t. j. zo sumy 939,68 eura, čo činí 187,94 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania splnomocnenému zástupcovi žalobcu. Z rovnakých dôvodov, pre ktoré mu povolil žalovanej splácať priznanú sumu v splátkach, jej na úhradu trov konania uložil dlhšiu ako zákonnú lehotu, a to v lehotu 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súd nepriznal žalobcovi náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávania nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Taktiež súd nepriznal žalobcovi tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál za vyjadrenie zo dňa 23. 6. 2015, nakoľko sa nejednalo o podanie vo veci samej. Súd taktiež nepriznal žalobcovi náhradu cestovného pri použití osobného motorového vozidla substitučného právneho zástupcu, nakoľko mal za to, že sa nejednalo o účelne vynaložené trovy konania. Súd nariadil súdne pojednávanie na deň 11. 5. 2015 o 9,30 hod., na deň 15. 6. 2015 o 10.00 hod. (pričom prvé súdne pojednávanie žalobcu na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v uvedený deň bolo o 9.00 hod.), na deň 13. 7. 2015 o 10.30 hod. (pričom prvé súdne pojednávanie žalobcu na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v uvedený deň bolo o 9.30 hod.) a na deň 28. 9. 2015 o 13,30 hod.. Súd mal za to, že na dopravu z miesta výkonu advokácie povereného advokátskeho koncipienta do sídla súdu bolo možné použiť prostriedok verejnej hromadnej dopravy (vlak), vzhľadom na vlakové spojenie (vlak odchádzajúci z Košíc o 6.14 hod., ktorý má príchod do Liptovského Mikuláša o 8.15 hod.), ako aj určený čas začatia súdnych pojednávanií. Preto súd priznal žalobcovi len náhradu cestovného vo výške cestovného prostriedkami verejnej hromadnej dopravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.